

Günahın Yüzsüz Çocukları

— frezya... · 16 Aralık 2011

gecenin haylaz kızı hüzün
rüzgarın okşadığı gibi yaprakları
dokundu gözlerine
bendini aşan sular çağladı
bir mehtap
bir de kaymasından umudu kestiği yıldızla paylaştı sırrını
alaylı gülen yılların sesini duydu
irkildi
gençliği, hayaletlerin oynadığı kabristana göz kırpiyordu
yüzü ellerinin arasında
elleri yüzünün karasında

"vayy"
dedi ağladı

omuzlarında kıran kırana savaşın ganimetleri
sirtında kambur
odun yüküyle yorgun
ucu ateşte
ucu zehirli hançer
ne yana dönse kan/sızdı
düşmanın bile uyuduğu zamanlarda dirildi nedametın ölü kuşları
kanatlarında kıyamet korkusu
kanatlarında ateş kokusu
uçtuğu gökyüzünde fırtına öncesi sessizliğin nefes alışı
veremeyişi
sağanak tövbelerde ıslanan bahçe
çürüyen meyveler
bu kaçınıcı dönüş
bu kaçınıcı gidiş

"sayy"
dedi ağladı

acizliğin sahnesinde oynandı insanlık oyunu

dudaklarını araladı duanın perdesi
gömüldü iblisin gururu, meleklerin alkışlarında
ayaklarının altında nefsi
yüreğinin zincirlerini söküp
iman ateşiyile eritti demiri

"hayy"
dedi ağladı

"hayy"
dedi güldü

gamzelerine saklanmış günahın yüzsüz çocukları
ne vakit gülecek olsa
"burdayım" diyordu
ölene kadar

gökkaya